

Kanaszbogi írta:

Az én történetem is elkezdődik egyszer...:-)

Kezdem nagyon az elején... Az esküvőnk 2008 augusztusba volt...akkor még nagyon hevesen akartam munkába állni, mert hogy az milyen jó meg minden. Hát elért a válság ami keresztbehúzta a számításaimat...de nem is baj :-)

A történet bővebben: A picinyke párommal első ötletként azt mondtuk hogy március 31-ig jó lenne összehozni egy porontyot nekünk a anyuméknak meg egy unokát, az tavaly szeptember könyékén volt, hogy majd dolgozom egy fél évet lesz mindenféle juttatás, szóval meg volt tervezve a dolog... Mérnök létünkre szeretjük, ha rendeltetés szerűen mennek a dolgok :-)

Hangsúlyozom szeretjük, de mi vagyunk az igazi kivétlelek akiket a bamabaság istennője(ha van ilyen) megáldott sok "jóval" :-)

De szeretjük egymást és ez a lényeg... Idén kezdődött az egész dolog... Már nagyon peddzegette piciny pocok, hogy szeretne kisbabát...én egy kicsit még féltem a dologtól...szokásos miből fogjuk eltartani, jó szülők leszünk -e, felnőttünk-e már a dologhoz... Februárban egy kedves barátunk lagzijába voltunk ahol a menyasszony már pici pocokkal rendelkezett, ez ugy megihletett minket hogy eldöntöttük, hogy a következő mensi után próbálkozunk...Egyébként imádunk kirándulni amerre csak visz az utunk...nemrégiben a környéken mászkáljunk március havának első napján...és minket sem eső, sem fagy nem tántorít el. De ami a legszebb volt a napban hogy találtam egy cumit...egy tündéri sárga babócacumit... a dolgot nem tudtam mire vélni de hazahoztam...ezek az apró jelek fentről...ki hinné az ember... Egy cukorborsó barátnőm aki egyben már lassan egy éve családtag is kiszámolt nekem mindent hogy merre meddig mikor hogy kell csinálni hogy okés legyen a dolog, biztatott ezerral hogy kezdjünk bele mert hogy milyen csodálatos dolog.. Rá is gyurtunk amikor kellett...persze jó szokásunkhoz híven kicsit elkéstünk a dologgal...hmm de mit vártam mi mindenhonnan elkésünk legyen az családi összejövetel, vagy mozi, remélem a szüléssem nem késem le :-)

Amikor a "megfelelő nap lett volna" a piciny párom a "milyen leszek ha apa leszek" érzéseivel nem tudott mit kezdeni, ezért a DOLOG nem úgy sült el ahogy kellett volna :D

Én nagyon felbátorodba mondtam neki hogy tartsunk egy főpróbát még hátha valami...ha meg nem akkor ott a következő hónap. A fent említett cukorborsó családtag :-)

még egy jópár hónappal ezelőtt küldött egy előkismami csomagot tele mindenféle hasznos dologgal és két terhességi tesszettel is... Már csak egy volt belőle, de nagyon szerettem volna már elhasználni... Hát mi tagadás nőből vagyok és nem bírok várakozni így hát csináltam egy tesztet...hozzáteszem túl korán... Néztem én ott olyan közelről, hogy egy nagyító kutya füle volt

hozzámképest, de persze semmi... Csöppet elkeseredtem...de persze mindig pozitívan...ott a jövő hónap... Azt követő héten elmentünk a szüleimhez hosszú hétvégézni(5 nap). A pihenés maximum gondolatban maradt meg... rendesen kidolgoztuk magunkat...ami már akkor furcsa volt egész hétvégén töltöttem magamba a fokhagymás pirítóst...illetve pirítósos fokhagymát..annyi fokhagymát megettem azon csodálkoztam hogy a család meg bír maradni mellettem. Á gondoltam csak a menzes előtti szokásos zabálás roham :-) Eltelt a hétvége fokhagymaszagúan...mi készültünk hazafele...szintén köztudott rólunk, hogy mindig otthon hagyunk valamit...hát most jó sokmindent. Jogsit, forgalmit, cserepesvirágot meg még sorolhatnám...a virág még annyira nem izgatott volna mert anya öntözte volna de a jogsi és a forgalmi nélkül nehéz lett volna...persze tudom a kocsit benzinnel meg, de ezt rendőrbácsinak nehéz megmagyarázni. Szóval 1/16-od útról vissza a szülőházba... Útközben valamilyen idítatásból mondtam a páromnak, hogy én mégis veszek még egy tesztet...ekkor már 5 napot késett a havi haverom...szóval benne volt a pakliban hogy nem vagyok egyedül...meg a fokhagymamizériám is egyre gyanúsabbá vált... Vettem... .. hát én így még izgulni az államvizsgám előtt sem izgultam...még jó hogy egy pohárba kellett pisilni nem rá a tesztre, mert tuti hogy olyan lett volna mint amikor az ember vonaton wc-zik...mindenhova megy csak a wc-be nem :-) .... telt az idő...és láss csodát elkezdtem látni ott valamit ahol eddig semmit...egy vonalkát... áhh mondom biztos haluzok...előző este megkaptam a páromtól hogy nem valószínű hogy terhes vagyok mert az én agyam olyan erős hogy simán beképzelem...fuu az én agyam olyan erős ezt bóknak veszem tőle... :-D A wc-n vártam és folyamatosan abban a tudatban hogy az erős agyam segítségével odahaluzom azt a másik vonalkát :-) Elkezdtem kiabálni, hogy jöjjön be mert nem hiszem el amit látok... És már potyogtak is a könnyeim...és kértem a páromat hogy mondja hogy ő is látja azt a vonalkát és hogy tényleg kisbabánk lesz... elkezdett bólogatni de már szavak az ő száján sem jöttek ki...ott a wc a "legromantikussabb" helyen...egymás karjaiba borultunk és elkezdtem zokogni és mást nem tudtam mondani csak hogy ...kisbabánk lesz...kisbabánk lesz...kisbabánk lesz... .. Szóval a cumi tényleg jel volt... Első hirtelenséggel kislányt szeretnénk...de persze mindegy csak egészséges legyen...de remélem a rózsaszín teszt a kis puncis üzenete :-)